
Cantate Domino

Guiseppe Ottavio Pitoni (1657-1743)

Επίπεδο Δυσκολίας 4

Κλασσικό

Το σύντομο αυτό μοτέτο έχει στίχους από τον Ψαλμό 97 του Δαβίδ.

Ο στίχος

Cantate Domino	Τραγουδήστε στον Κύριο
Canticum novum	ένα νέο άσμα
Laus eius	Τον έπαινό του ας είναι
in ecclesia sanctorum	στην εκκλησία των αγίων
Laetetur Israel	Ας χαίρεται το Ισραήλ
In eo qui fecit eum	με αυτόν που το έκανε
Et filiae Sion	Και τα παιδιά της Σιών
Exultent in rege Suo	να είναι χαρούμενα με τον Βασιλιά τους

Καθώς ο συνθέτης είναι Ιταλός θα εφαρμοστεί η ιταλική προφορά των λατινικών.

Η διδασκαλία

Πρόκειται για ένα μοτέτο μεταγραμμένο για όμοιες φωνές (SMA) από την αυθεντική του εκδοχή για μικτή χορωδία. Η φωνή της σοπράνο στα μέτρα 5-6, και 34-36 και της άλτο στα μέτρα 34-36 κινούνται στην ψηλή τους περιοχή, στοιχείο που προϋποθέτει η χορωδία να έχει στη σοπράνο και την άλτο παιδιά μεγαλύτερης ηλικίας (12+) που να μπορούν να αποδώσουν σε αυτή την περιοχή της φωνής.

Το έργο είναι ομοφωνικό και μόνο στα μέτρα 34-37 υπάρχουν αντιστικτικές εισοδοι φωνών. Συνιστάται η χρήση της χορωδιακής αναπνοής στα μέτρα 3,4,5 για να μη διακόπτεται η ροή των μελισμάτων, ενώ το συλλαβικό μέρος του έργου αποδίδεται σε ύφος ελαφρού *marcato*. Χρειάζεται προσοχή στα σημεία των καταλήξεων των φράσεων όπου πρέπει να γίνει ένα μικρό *dim.* Σημαντικό είναι να τονίζονται ελαφρά πιο έντονα οι συλλαβές των λέξεων που έχουν τόνο, ώστε να γίνει καθαρή και ορθή προβολή του κειμένου.

Στα μέτρα 25 – 29 παρατηρείται το φαινόμενο του ημίολου, κατά το οποίο ο τριμερής ρυθμός ακούγεται ως διμερής, εδώ είναι απαραίτητος ο αντίστοιχος διμερής τονισμός του κειμένου, ώστε να αποδοθεί το φαινόμενο του ημίολου, ένα ιδιαίτερα συχνό φαινόμενο σε έργα με τριμερείς ρυθμούς κατά την Αναγέννηση και κυρίως το Μπαρόκ.

Το έργο απευθύνεται σε χορωδίες που έχουν προηγούμενη εμπειρία πολυφωνικής μουσικής *a cappella*. Διευθύνεται σε τρεις κινήσεις.

Ο συνθέτης

Ιταλός συνθέτης της εποχής του Μπαρόκ. Οργανίστας και συνθέτης από την *Perugia*. Εργάστηκε ως μαέστρος στη Βασιλική του Αγίου Μάρκου, στη Βασιλική των Αγίων Αποστόλων, στην *Cappella Julia* του Αγίου Πέτρου και στο *Collegio Germanicum* στη Ρώμη. Ήταν εξαιρετικά παραγωγικός συνθέτης, έγραψε 325 Λειτουργίες, 800 Ψαλμούς, 235 μοτέτα. Ενώ στα πρώιμα χρόνια τα έργα του ήταν λαμπερά δείγματα του Παλεστρινιακού ύφους, στην ώριμη περίοδό του υιοθετεί ένα προσωπικό ομοφωνικό ύφος σε συνδυασμό με αντιστικτικές τεχνικές, στοιχεία που χαρακτηρίζουν και την εποχή στην οποία έζησε (Μπαρόκ).